

[Aksel Larsen.]

fra den højtærede Justitsministers Haand for over 2 Maaneder siden, var det forkrøblet, idet der blandt Appelrettens 5 Medlemmer skulde være 3 Fagdommere, 1 Sagfører med Dommerkvalifikationer og en Justitsbedsmand. Nu er Invaliditeten fuldkommen, idet Justitsministeren bebuder Ændringer, hvorved han efter Dommerstandens Ønske giver den faktisk Bestemmelsesret over, hvilke 3 Dommere der skal udgøre Appelrettens Flertal, og desuden giver Rigsadvokaten Fuldmagt til, om jeg saa maa sige, at kvæle Klager over Dommere i Fødselen, saa de slet ikke kommer frem for Appelretten. Justitsministeren har selv antydet, at navnlig for de saakaldte Kvæulanter og deres velmenende Venner vil Appelretten være betryggende og gavnlig. Det kunde interessere mig at høre, om Justitsministeren opretholder denne Begrundelse, hvis Rigsadvokaten faar en saadan absolut Fuldmagt til at lade Bommen gaa ned paa Forhaand. Hertil kommer endda, at en af de gamle Domstole, Højesteret, nu bebudes alligevel at skulle have den endelige Afgørelse af Sagerne, i Strid for øvrigt med de udtrykkelige Principper, Justitsministeren forfægtede i sin første Forelæggelsestale. Hvis Appelretten skal faa Betydning og retfærdiggøre de Forhaabninger, Folk faktisk har til den, maa det for 2 Maaneder siden fremsatte Forslag revideres i modsat Retning af den, der nu foreslaas, og Appelretten maa gøres til en Domstol, helt eller overvejende sammensat af Lægmand.

Det er af Repræsentanter for Dommerne, i tvivlsomt Selskab med Hofjægermester Sehested og det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, hævdet, at en saadan Appelret skulde være grundlovsstridig. Med megen Sagkundskab har Justitsministeren, det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard og Fru Mønniche afvist en saadan Paastand; den forekommer mig ogsaa mildest talt mærkværdig. Kravet om, at en Ret i Grundlovens Forstand skal bestaa af Fagdommere, er Nonsens. I Grundlovens § 68 staar kun, at den dømmende Magts Udøvelse kan ordnes ved Lov, og hverken da den faste Voldgiftsret, Akkordretterne eller Boligretterne blev skabt, endsige da Nævningerne og Domsmændene indførtes, hørte vi Paa-

stand om, at Ikke-Fagdommeres Optagelse i Retterne skulde betyde noget Brud paa Grundloven. En Appelret, ordnet efter Grundlovens Krav ved Lov, kan selvfølgelig, hvis den skønner det nødvendigt, afsætte en Dommer i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Grundlovens § 71 om, at Dommere kun kan afsættes ved Dom, men saa paastaar man, at Appelretten truer Dommerne paa Embedet og altsaa paa Brødet. Videre paastaar man, at Appelretten ved sin Sammensætning og den Omstændighed, at dens Medlemmer ikke udnævnes paa Livstid, bliver afhængig af Regeringen og derved et Værktøj i Regeringens Haand til at kuske obsternasige Dommere, at altsaa Appelrettens Indførelse vil gøre det af med Domstolenes Uafhængighed af den udøvende Magt. Herom siger imidlertid Grundloven kun det enkle, at Retsplejen bliver at adskille fra Forvaltningen efter Regler, der fastsættes ved Lov; intet mere. I øvrigt maa jeg erklære mig enig med Justitsministeren, naar han i sin ellers saa uligevægtige Artikel i „Juristen“ siger, at da Dommernes Avancement er afhængigt af Regeringen, og da Regeringen tildeler dem en hel Masse „Ben“ og Bierherv, er de saaledes allerede afhængige af den, og da de oven i Købet ud af Fagdommernes Kredslid skal stille et Flertal af Appelrettens Medlemmer til Raadighed, udsteder de ved denne deres Paastand om Appelrettens Afhængighed af Regeringen sig selv et meget kedeligt Vidnesbyrd. Men naar man med saadan Styrke og med Højesteretspræsidenten som Hovedordfører hævder, at det er grundlovsstridigt, at den dømmende Magt ikke adskilles ganske og absolut fra den udøvende Magt, finder jeg det passende at spørge om, hvor de Herrer Grundlovsfortolkere var henne, da Socialreformen blev vedtaget.

I Loven om offentlig Forsorg gives der uden videre, og efter min Mening i absolut Strid med Grundlovens Bestemmelser, den udøvende Magt Myndighed til at afsige og eksekvere Domme over Borgere, endda uden at disse har Ret til at forsvare sig, endsige faa en juridisk uddannet Forsvarer, og uden nogen som helst Mulighed for at appellere Dommen til nogen Retsinstans. Sociallovgivningens administrerende Organ kan inde-spærre Folk i Fængsel, Tvangsarbejdsanstal-